

РЕШЕНИЕ

№ 972

гр. София, 14.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 15.07.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **1903** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПAM) № 0398679 от 29.01.2019 г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС спрямо жалбоподателя е наложена ПAM „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.
Жалбоподателят оспорва фактическите констатации в протокола от извършената му проверка, като се посочва, че при извършеното на следващия ден след контролната покупка засичане на касите е установена разлика, представляваща по-малко намерени средства, в размер на 1695,71 лв, за което приходните органи са установили, че се дължи на неприключване на касовите апарати със „Z“ отчет. Според жалбоподателя това противоречи на крайния извод за неотчетени продажби, каквито, ако са били осъществени, е следвало да доведат до положителна разлика в касовата наличност. Изтъква се, че при проверката са извършени и други контролни покупки в обекта, при които е налице издаване на касов бон. Развити са подробни съображения за несъответствие на мярката с целта на закона съобразно чл.22 от ЗАНН. Моли се за отмяна на оспорената заповед за налагане на ПAM. В съдебното заседание по делото жалбоподателят не се представлява.
Ответната страна – началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция

„Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С., чрез юрк. Н., оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 18.01.2019 г. в 00:25 часа инспектори по приходите в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С. извършили проверка на търговски обект – клуб „Б.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката е установено, че при осъществена на 17.01.2019г. в 23:26 часа контролна покупка на 4 бр. такса „вход“ на обща стойност 20 лв., платена в брой, за извършеното плащане не бил издаден фискален бон от наличното в обекта фискално устройство. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство с ИН на ФУ DY423364 и ФП 36580732 е отпечатан КЛЕН за дата 17.01.2019 г., в който били отразени извършените продажби от деня, но сумата от 20 лева не била регистрирана. Резултатите от проверката били обективирани в Протокол за извършена проверка се. АА № 0398679/18.01.2019 г. Проверяващите приели, че е налице нарушение на чл. 118, ал. 1 ЗДДС.

Във връзка с констатациите от проверката, на 29.01.2019 г. началникът на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП – С. издал Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0398679, с която спрямо [фирма] е наложена ПАМ – запечатване на търговския обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал.1, т.1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 ЗДДС.

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице, което е адресат на акта и е легитимирано да обжалва процесната заповед.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – ОПР16/17.05.2018г., началниците на отдели „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, са оправомощени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС. Въз основа на това съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Според чл.186, ал.1, б.„а“ от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба.

Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство

/фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата).

В конкретния случай безспорно се установява по делото, че за извършената покупка на услуга – 4 бр. такса „вход“ в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект не е издадена фискална касова бележка. Неоснователни са възраженията в жалбата, основаващи се на констатациите от проверката на касовата наличност, осъществена на 18.01.2019г. В случая контролната покупка е извършена на 17.01.2019г. и липсата на нейното отразяване чрез издаване на касов бон е категорично установено, предвид отпечатания КЛЕН за тази дата, видно от който са регистрирани продажби на обща стойност 10 лева. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупка и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено. Следователно, налице е неизпълнение от страна на жалбоподателя на задължението по чл. 118, ал. 1 ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба чрез издаване на фискална касова бележка, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б.“а“ ЗДДС. При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява дали да наложи мярката или да не я наложи. Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на запечатването и забраната на достъп до обекта. Относно определения в заповедта срок на прилагане на мярката административният орган е изложил достатъчни мотиви, които правят извода му обоснован и съобразен с принципа на съразмерност по чл.6 от АПК. Обстоятелствата, че извършеното нарушение е първо за дружеството и че липсват други нарушения на фискалната дисциплина, безспорно следва да бъдат отчетени, което в случая е сторено с определяне продължителността на мярката в размер под средния от предвидения в закона (запечатването е разпоредено за срок от 14 дни при максимално установен в закона 30 дни). Също така обаче, за да наложи запечатването за този срок, административният орган е взел предвид, че дружеството отдавна извършва дейност и следователно е наясно с конкретните изисквания за нея и с начина на организиране на дейността. Административният орган е съобразил и характеристиките на стопанисваният обект - неговата големината - разположен на площ от 1527 кв.м. и разполагащ с 299 бр. седящи места и значителна му посещаемост, с постоянна клиентела и потенциална възможност за реализиране на значителни обороти, а разчетената фискална касова наличност чрез ФУ на входа на обекта е в размер на 10 лева за 17.01.2019г. Видно от разпечатката на КЛЕН за посочената дата, в него не е

била отразена реализираната контролна покупка. С оглед на констатациите от проверката, изводите на административния орган за наличие на необходимост от създаване на нормална организация за отчитане на дейността на търговеца, са напълно обосновани и обуславят съответствието на мярката с целта на закона.

Предвид изложеното по-горе и като краен извод, съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, а жалбата срещу нея е неоснователна, поради което следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и представляването от юриконсулт, искането на ответника да му бъде присъдено юриконсултско възнаграждение е основателно, като същото следва да се определи в размер на 100 лв., на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 144 АПК, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София - град, I отделение, 6-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управител П. М. М., срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 0398679 от 29.01.2019 г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите юриконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му .

СЪДИЯ: